

CANAL WEB
 Notícies andorradifu...

ATV
 InfoNeu

RNA
 Música en català
[/endirecte/rna]
AM
 Música
[/endirecte/am]

Per què en diuen ciència quan volen dir creença? (I)

Blog RTVA [/blog] » Ciència i tecnologia [/blog/ciencia-tecnologia] 📅 12 de gener, 2017

Començo aquestes línies per mostrar respecte per les creences que formen part de la vida de les persones i que els ajuden en algun moment a superar o afrontar situacions més o menys difícils. Dit això, voldria des d'aquest article denunciar la utilització per part de les anomenades "pseudociències" del prestigi de la ciència i del seu mètode. Per què és prestigiosa la ciència? Per què tots volen posar en els seus productes l'etiqueta de "demostrat científicament"? La resposta és molt clara: el mètode científic funciona.

La motivació per escriure sobre aquest tema és la preocupant proliferació de centres i teràpies d'escàs o nul rigor científic, que a més es presenten com a professionals de la salut i la medicina. Molts d'ells mostren la paraula "doctor" seguida d'alguna teràpia mística o basada en canals d'energia, meridians i "txakres" tan sols detectats per ells i sense cap aportació de proves o suport de la comunitat mèdica o científica. **Doctors quiropràctics, sanadors de reiki, metges acupuntors, metges homeòpates, terapeutes florals i un llarg**

Configurar les opcions

etcètera que representen fins a més de 100 teràpies basades en la creença, però mai en assajos avaluable pel mètode científic. Un mètode científic que és el que, fins avui, ens ha aportat el desenvolupament tecnològic i els avenços en medicina, pel seu rigor, fiabilitat i objectivitat.

Com funciona la ciència?

En la ciència, i òbviament en l'àmbit de la medicina, qualsevol recerca ha d'estar subjecta a controls, proves i assajos amb el suport d'experts en el seu camp i ha de ser reproducible per qualsevol científic arreu del món que desitgi seguir els passos indicats. A més, el mètode científic exigeix que es realitzin unes prediccions, les hipòtesis, que després de la seva experimentació han de ser provades. Tot això, porta a grans equips de treball (que no depenen de la imaginació d'una sola persona amb dons especials) a desenvolupar recerques clares, precises i concises. Un exemple: treure un medicament al mercat pot suposar més de 10 anys de feina en les diferents etapes d'assajos al laboratori, amb animals, assajos clínics amb poblacions de control, etc. i ha de compartir-se tota aquesta informació amb la comunitat científica per a la seva possible reproducció en qualsevol punt del món, o la seva reprovació si és el cas.

Tot aquest sistema de control, que atorga garanties a la població, no és el model de totes aquestes teràpies pseudocientífiques. Molt al contrari, **les seves "titulacions" manquen de cap validesa pels estaments oficials, per protegir-nos de l'engany en favor de les eines que sabem que funcionen**. Aquestes titulacions de doctor, terapeuta, sanador, canalitzador d'energies i altres eufemismes semblen ser atorgades per les seves pròpies associacions, sense tenir suport de les institucions mèdiques i/o científiques. Jo mateix, per fer la prova, vaig rebre un certificat en medicines homeopàtiques en no més de 3 minuts, sense mostrar cap coneixement sobre el tema.

Per què està creixent en la societat la pseudociència?

Com pot l'homeopatia, la quiopràctica, l'acupuntura, el reiki, les flors de Bach, la sanació quàntica, la magnetoteràpia, la medicina ortomolecular i altres tècniques endevinatòries com l'astrologia, la numerologia o la bola de cristall ser capaces de fer-se creïbles amb unes explicacions absolutament puerils, en uns casos, i extravagants, en d'altres? Quin és el mecanisme pel qual les persones acabem donant validesa a invencions o il·luminacions sense suport de cap prova, més enllà del que ens expliqui una persona individual, i rebutgem estudis científics elaborats per equips amb àmplia formació reglada, comprovable i avaluada de manera contínua?

Potser, l'ésser humà necessita entendre... i una explicació infantil i sense suport real s'accepta millor que alguna cosa molt més complexa, encara que sigui comprovable empíricament. Les pseudociències utilitzen un vocabulari pseudocientífic, amb molts termes de difícil pronunciació, moltes vegades sense correlació de causalitat entre ells, però que ens aclaparen i ens fan creure que aquests "especialistes" saben molt més del que realment saben. En la majoria dels casos, utilitzen la fal·làcia com a mecanisme per donar força als seus arguments, és a dir, comencen una explicació correcta des del punt de vista científic i afegeixen a això altres arguments sovint místics (no comprovats i, la majoria de les vegades, tan absurds que atempten contra la intel·ligència dels ciutadans).

Les fal·làcies

Un argument molt utilitzat és el de "a mi em funciona". Però no es pot donar validesa a aquest comentari com a demostració que la teràpia funciona perquè si així fos, no hi ha dubte que els avenços tecnològics (i n'hi ha molts), mèdics i aparells de diagnòstic dels

quals ara gaudim, simplement no existirien. Impedirien l'avenç de la nostra societat atemptant contra la racionalitat i retornant-nos a èpoques on els càstigs divins marcaven el nostre destí.

Una altra expressió amb la qual es pretén acabar amb la discussió és que tal o tal altra teràpia prové de la medicina tradicional xinesa, que és mil·lennària. Què vol dir això? **La medicina actual és pitjor tot i els avenços?** Aquest és un argument molt pobre, dubto que ningú vulgui tractar-se d'una malaltia d'avui dia amb una medicina de fa milers d'anys desactualitzada.

En el pròxim article d'aquest espai de ciència i divulgació intentarem desmitificar, amb alguns exemples, teràpies com les flors de Bach, la magnetoteràpia o la més estesa, l'homeopatia.

Un article de **Carlos Moreno**, cap del departament de Ciències del Col·legi del Pirineu

Il·lustració: Emily Zamzam Foster

Comparteix:

Categories

[Cultura \(/blog/cultura\)](/blog/cultura)

[Configurar les cookies](#)

[Salut \(/blog/salut\)](#)

[Ciència i tecnologia \(/blog/ciencia-tecnologia\)](#)

[Esports \(/blog/esports\)](#)

[Tendències \(/blog/tendencies\)](#)

[Diari d'un veterinari \(/blog/diari-dun-veterinari\)](#)

[Psicologia \(/blog/psicologia\)](#)

[au, nena, vés amb la mare! \(/blog/au-nena-ves-amb-la-mare\)](#)

[Gastronomia \(/blog/gastronomia\)](#)

[Internet i xarxes socials \(/blog/internet-i-xarxes-socials\)](#)

[Recomanacions de llibres \(/blog/recomanacions-de-llibres\)](#)

[Muntanya \(/blog/muntanya\)](#)

[Educació \(/blog/educacio\)](#)

[Pedriatria km 0: criança respectuosa \(/blog/pedriatra-km-0-crianca-respectuosa-\)](#)

Entrades recents

[“Un trastorn de la conducta alimentària és com estar dins una presó que va molt més enllà del menjar” \(/blog/trastorn-conducta-alimentaria-dins-presó-enlla-menjar\)](#)

[Beijing 2022, uns Jocs per recordar \(/blog/beijing-2022-jocs-recordar\)](#)

[Recordant-te \(/blog/recordant\)](#)

[Recepta: bol de lleties pardines, mozzarella fresca i remolatxa \(/blog/recepta-bol-lleties-pardines-mozzarella-fresca-remolatxa\)](#)

[El mirall retrovisor \(/blog/mirall-retrovisor\)](#)

[Fotografies \[/fotografies\]](#) [Avis legal \[/pagina/avis-legal\]](#) [Avis de privadesa \[/pagina/avis-de-privadesa\]](#)
[Sobre RTVA, S. A. \[/sobrertvasa\]](#) [Contacte \[/contacte\]](#)

RÀDIO I TELEVISIÓ D'ANDORRA S.A. ©2022 Tots els drets reservats